

ció. Els ingressos obtinguts seran una part per als Col·legis mèdics i una altra part per al Consell dels Col·legis pel seu sosteniment i fins socials.

En l'exposició del reial decret es fonamentan principalment aquestes disposicions en dos motius: Primer, *la d'impedir l'actuació illegal dels intrusos*; i segon, en què *la breu pràctica de l'empleu de la recepta oficial per a tòxics ha fet pensar en els avantatges que s'obtidrien en ampliar aquesta idea.*

És clar que l'ús de la recepta oficial no impedirà l'actuació de l'intrusisme. Dels intrusos, la immensa majoria es valen d'amulets, sortilegis, drogues que ells mateixos expendeixen i no tenen necessitat de receptar, i herbes i plantes medicinals que verbalment recomanen que siguin comprades a casa de l'herbolari. Una petita minoria poden, en determinades circumstàncies, receptar tal o tal preparat oficial, i aquests, trist és confessar-ho, veuen emparada llur illegal actuació per algun metge, la major part dels casos empès a cometre tan greu falta per la suprema raó de la misèria; és evident que ni en aquests comptats casos la recepta oficial servirà per res, puix que el company que empara al *curandero* facilitarà convenientment firmades quantes receptes oficials li facin falta, donant així una forma aparentment legal a la seva illegal actuació. En canvi, per obtenir aquest illusori avantatge, es molestarà sempre i a tothora als digníssims companys que veuran així consolidades i legalitzades noves traves i dificultats a la seva lliure actuació.

Jo no sé veure altra finalitat en promoure el dictat d'aquesta disposició que la d'aconseguir el recollir fons per al sosteniment del Consell de Col·legis i per a fer viable la Previsió Mèdica Nacional donant la falsa illusió que costa poc al metge d'estar-hi afiliat.

En primer lloc, és un elemental dret del metge el poder exigir remuneració justa al seu treball, facultat que li priva, en quant a la redacció dels certificats, els nous Estatuts. Per altra banda, ocasionarà al client una trista impressió que el metge li digui que ell no cobra res del certificat, però que l'imprès li costi 5 pessetes, poso per cas. Passarà aquí, generalitzant-se, el que passa ma-

lauradament en certs Dispensaris que ofereixen les visites i injeccions gratuïtes, però cobren unes pessetes pel preu de cost de l'injectable empleat. És un deure deontològic i social expressar ben clarament en la prestació de cada servei el concepte en virtut del qual s'exigeixen uns honoraris. És natural, i és una trista gràcia, que si es minven de tots els metges els ingressos que els proporcionen la redacció dels certificats i se n'aplica l'import, parcialment, al sosteniment de la "Previsió Mèdica Nacional" aquesta costarà en aparença més barata i podrà lluitar amb avantatges, en quant a l'aspecte estrictament econòmic, amb les seves similars entitats regionals, tals com la nostra volguda Mutual Mèdica. Per altra banda, els companys que per pertànyer a una Mutual regional ja constituïda se'ls respecta la seva voluntat i els seus drets (almenys temporalment, perquè més endavant ja en parlarem) i, per tant, no se'ls obliga a pertànyer a la Previsió Mèdica Nacional igualment tindran, forçosament, de contribuir amb la minva dels ingressos del seu treball al sosteniment d'aquesta entitat, a l'igual que els seus afiliats. Es també cert que una poderosa font d'ingressos per a la Caixa de Beneficència del nostre Sindicat és precisament el Servei d'Impresos que disminuiran sens dubte amb l'acatament d'aquesta disposició.

Per altra banda la creació d'aquest impost indirecte per al sosteniment del Consell de Col·legis no és el mitjà més adequat a emprar. Si la creació d'aquest Consell fos fet amb forma i atribucions que el fessin simpàtic i convenient a l'estament mèdic, podria viure ben decorosament amb les quotes ordinàries que els Col·legis acordessin voluntàriament i en harmonia al pressupost que es considerés precís, sense necessitat de viure d'impostos indirectes que acostumen a ésser els menys justos i equitatius.

En quant a fonamentar la implantació de la recepta oficial en els avantatges fins avui obtinguts amb la creació de les receptes de tòxics es pot ben dir que no recull l'opinió dels metges, que quasi unànimement rebutgen aquell artefacte molest i inútil i les traves del qual en el seu ús es recolzen en gran part en la injusta atribució d'immortalitat de què són precisament els metges